

Věc C-37/24

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

19. ledna 2024

Předkládající soud:

Curtea de Apel București (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

23. května 2023

Žalobce v řízení v prvním stupni a navrhovatel v odvolacím řízení:

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)

Žalovaná v řízení v prvním stupni a navrhovatelka v odvolacím řízení:

Dada Music SRL

Vedlejší účastník řízení v prvním stupni a odpůrce v odvolacím řízení:

Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR)

Předmět původního řízení

Odvolání podané k předkládajícímu soudu, Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti, Rumunsko), proti rozsudku, kterým Tribunalul București (soud v Bukurešti, Rumunsko) částečně zamítl žalobu znějící na zaplacení dlužné odměny ve sporu mezi Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (Svaz výrobců zvukových záznamů Rumunska; dále jen „UPFR“) a společností SC DADA Music SRL (dále jen „DADA Music SRL“).

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU se žádá o výklad čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (dále jen „směrnice 2006/112“) a čl. 16 odst. 2 druhého

pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu (dále jen „směrnice 2014/26“), ve spojení s články 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie.

Předběžné otázky

Musí být čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115/ES a čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2014/26/EU ve spojení s články 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že

1) brání takové vnitrostátní právní úpravě, která nezaručuje spravedlivou minimální (paušální) odměnu nositelům práv (výrobci zvukových záznamů), zastoupeným organizacemi kolektivní správy, bez ohledu na dosažené příjmy nebo náklady vynaložené vysílacími organizacemi?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku, brání [tyto články] takové vnitrostátní právní úpravě, která s okamžitou platností ruší minimální (paušální) odměnu stanovenou na základě metodiky dříve sjednané mezi organizací kolektivní správy a uživateli, aniž by se změnila kritéria pro výpočet odměny a aniž by byla stanovena maximální lhůta pro sjednání nových dohod (metodik) pro vyčíslení spravedlivé odměny?

3) V případě záporné odpovědi na první dvě otázky, je vnitrostátní soud oprávněn a případně povinen ověřit, zda jsou procentní odměny vypočtené ve vztahu ke skutečným příjmům vykázaným vysílacími organizacemi spravedlivé a přiměřené pro nositele práv na jedné straně a pro uživatele na straně druhé, nebo zda jsou naopak zjevně zanedbatelné, případně zjevně nepřiměřené, a jaká kritéria lze pro účely takového posouzení použít?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, pokud vnitrostátní soud shledá, že odměna splatná podle metodiky změněné novou vnitrostátní právní úpravou je zanedbatelná, je tento soud oprávněn nebo povinen použít alternativní kritéria ve vztahu ke kritériu deklarovaných příjmů – jako je například stanovení odměny na základě nákladů vynaložených provozovateli vysílání na vysílací činnost, odměny placené obdobnými provozovateli vysílání nebo jiných podobných kritérií – aby zajistil, že nositelé práv obdrží přiměřenou odměnu, aniž by byly dotčeny oprávněné zájmy uživatelů, tedy aniž by byla zanedbatelná, ale také aniž by nepřiměřeně zatěžovala vysílací organizace?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a uplatňovaná unijní judikatura

Článek 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem

Článek 16 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu

Články 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie.

Rozsudek ze dne 19. listopadu 1991, Francovich a Bonifaci v. Itálie, spojené věci C-6/90 a C-9/90, ECLI:EU:C:1991:428; rozsudek ze dne 5. října 2004, Pfeiffer a další, spojené věci C-397/01 až C-403/01, ECLI:EU:C:2004:584; rozsudek ze dne 18. ledna 2022, Thelen Technopark Berlin, C-261/20, EU:C:2022:33.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Články 112, 145, 164 a 166 *Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 14 iunie 2018* (zákon č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících, opětovně zveřejněný v Úředním věstníku Rumunska, Části I, č. 489 ze dne 14. června 2018; dále jen „zákon č. 8/1996“)

Článek 112 v odstavci 1 stanoví právo výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů na spravedlivou odměnu za přímé nebo nepřímé užití zvukových záznamů vydaných pro komerční účely nebo za jejich rozmnožování vysíláním nebo jakýmkoli jiným způsobem sdělování veřejnosti a v odstavci 2 stanoví, že výše této odměny se stanoví v souladu s postupy uvedenými v člancích 163 až 165.

Článek 145 odst. 1 písm. c) a d) stanoví povinnou kolektivní správu pro výkon práva na vysílání hudebních děl a právo na jednotnou spravedlivou odměnu.

Článek 164 zákona č. 8/1996 stanoví v odstavci 1 hlavní kritéria, která je třeba vzít v úvahu při sjednávání metodiky, a v odstavcích 2 a 3 stanoví následující:

„2. V rámci sjednávání mohou organizace kolektivní správy požadovat od stejné kategorie uživatelů buď paušální odměnu, nebo procentní odměnu stanovenou jako procentní podíl z příjmů, které každý uživatel obdrží z činnosti, v jejímž rámci je repertoár používán, nebo pokud příjmy neexistují, z nákladů vzniklých užíváním. Za činnost vysílání mohou organizace kolektivní správy požadovat pouze procentuální odměny, které jsou přímo úměrné rozsahu, v jakém každý uživatel – vysílací organizace – využívá kolektivně spravovaný repertoár v rámci této činnosti.

3. Odměna podle odstavce 2 musí být přiměřená hospodářské hodnotě a rozsahu užití dotčených práv a musí zohledňovat povahu a rozsah užití chráněných děl a jiných předmětů ochrany a hospodářskou hodnotu služby poskytnuté organizací kolektivní správy. Organizace kolektivní správy a uživatelé musí odůvodnit způsob výpočtu této odměny.“

Článek 166 zákona č. 8/1996 stanoví následující:

„1. Organizace kolektivní správy, uživatelé nebo sdružení uživatelů podle čl. 163 odst. 3 písm. b) a c) mohou podat novou žádost o zahájení řízení o sjednání sazeb a metodik až po uplynutí tří let ode dne jejich zveřejnění v konečné podobě v Úředním věstníku Rumunska, Části I.

2. V případě sjednání podle čl. 114 odst. 4 může kterákoli ze [zúčastněných] stran podat novou žádost o zahájení řízení o sjednání metodik až po uplynutí tří let ode dne jejich zveřejnění v konečné podobě v Úředním věstníku Rumunska, Části I.

3 Do doby, než budou zveřejněny nové metodiky, zůstávají v platnosti stávající metodiky.“

Metodologia privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune (Metodika pro odměňování výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů za vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům nebo jejich rozmnožením vysílacími organizacemi), kterou v konečné podobě stanovil Civilă Decizia nr. 153A/12 mai 2011 a Curții de Apel București, Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală (rozsudek odvolacího soudu v Bukurešti, senát IX pro občanskoprávní věci a věci týkající se duševního vlastnictví, č. 153° ze dne 12. května 2011), na základě rozhodnutí č. 216/2011 vydaného Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) (Rumunský úřad pro autorská práva) (dále jen „metodika odměňování“), které stanoví následující:

„4. Vysílací organizace, podle této Metodiky označované jako uživatelé, platí čtvrtletně organizacím kolektivní správy určeným ORDA jako kolektivním správcům pro výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů odměnu z titulu majetkových práv spojených s užitím komerčních zvukových záznamů nebo jejich rozmnožením, stanovenou použitím procentního podílu, jak je uvedeno v následující tabulce, k základu pro výpočet stanovenému v odstavci 5 Metodiky, a to za každý vlastněný rozhlasový vysílač.

Rozsah užití komerčních zvukových záznamů v programech	Výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů
Do výše 35 % včetně	1,8 %
Více než 35 %, až do 65 % včetně	2,4 %
Více než 65 %	3 %

Vysílací organizace platí čtvrtletně organizacím kolektivní správy určeným ORDA jako kolektivním správcům výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů odměnu z titulu majetkových práv spojených s užitím zvukových

záznamů vydaných pro komerční účely nebo jejich rozmnoženin, která se vypočítá tak, že se na celkové měsíční hrubé příjmy získané z vysílacích činností použije procentní podíl ve výši 3 % v případě, že se zvukové záznamy použijí pro 100 % celkového vysílacího času programů. V případě nižšího využití se procentní podíl 3 % snižuje přímo úměrně míře využití zvukových záznamů v poměru k celkovému vysílacímu času programů. [...]

5. Základem pro výpočet, na který se vztahují procentní podíly uvedené v odstavci 3, jsou celkové měsíční hrubé příjmy bez daně z přidané hodnoty, které uživatelé obdrží z vysílacích činností, mimo jiné včetně příjmů z reklamy, obchodu, předplatného, inzerátů a informací, telefonních hovorů a SMS zpráv se zvýšenou sazbou, sponzoringu, rozhlasových a televizních soutěží a her, pronájmu vysílacího prostoru, jiných finančních příspěvků, oprávnění k příjmu, příjmů z vysílání na objednávku, příjmů ze sdružení nebo jiných činností souvisejících s vysíláním. Do základu pro výpočet jsou zahrnuty také příjmy třetích společností, zejména produkčních a reklamních společností, pokud jsou získávány v souvislosti s vysílací činností uživatele odpovídající zvukovým záznamům zveřejněným pro obchodní účely, vysílaným a v rozsahu, v němž dochází k nekalému převodu v rozporu s obchodními praktikami v dobré víře specifickými pro dané odvětví. V případě neexistence příjmů jsou základem pro výpočet celkové náklady vynaložené uživatelem na vysílací činnost (např. náklady na zaměstnance, náklady na služby poskytované třetími stranami, nákupy jakéhokoli druhu atd.) ve čtvrtletí, za které náleží odměna.

6. Částky vyplývající z uplatnění procentních podílů na základ pro výpočet nesmí být nižší než ekvivalent v rumunských lei (RON) – vypočtený podle kurzu BNR [Rumunské národní banky] v den splatnosti – 500 eur/čtvrtletí jako minimální odměna, kterou mají uživatelé zaplatit za každou drženou místní rozhlasovou stanicí, a 1 000 eur/čtvrtletí jako minimální odměna, kterou mají uživatelé zaplatit za každou drženou celostátní rozhlasovou stanicí“.

Článek II *Legea nr.74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 268 din 27 martie 2018* (zákon č. 74/2018, kterým se mění a doplňuje zákon č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících, zveřejněný v Úředním věstníku Rumunska, Části I, č. 268 ze dne 27. března 2018; dále jen „zákon č. 74/2018“)

„Článek II

2. Metodiky stanovené v článku 131 zákona č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících, ve znění pozdějších změn a doplňků, zůstávají v platnosti až do uplynutí doby, na kterou byly přijaty.

3. Ustanovení metodik vypracovaných v souladu s články 131 a 131¹ [zákon č. 8/1996], která obsahují ustanovení o pevných nebo minimálních částkách/odměnách použitelných v případě vysílání, se na rozdíl od ustanovení

čl. 131¹ odst. 2, ve znění tohoto zákona, nepoužijí ode dne, kdy uplyne 90 dnů od zveřejnění tohoto zákona v Úředním věstníku Rumunska, Části I.“

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Dne 20. října 2011 uzavřely UPFR jako organizace kolektivní správy práv výrobců zvukových záznamů na jedné straně a DADA Music SRL, provozovatel místní rozhlasové stanice, na straně druhé nevýhradní licenci k vysílání komerčních zvukových záznamů. Na základě této licence získala společnost DADA Music SRL právo vysílat (sdělovat veřejnosti) zvukové záznamy prostřednictvím své rozhlasové stanice a převzala odpovídající povinnost platit přiměřenou odměnu. [V licenci] bylo stanoveno, že v závislosti na rozsahu užití zvukových záznamů v rozhlasových pořadech platí společnost DADA Music SRL odměnu stanovenou jako procentní podíl, která se vypočítá z celkových příjmů, jichž dosáhla, a v případě neexistence příjmů z celkových nákladů vynaložených na vysílací činnost. Bylo rovněž stanoveno, že takto vypočtené procentní částky nemohou být nižší než ekvivalent v RON ve výši 250 eur/čtvrtletí vypočtený podle kurzu BNR v den splatnosti jako minimální odměna, kterou mají uživatelé zaplatit za každou drženou místní rozhlasovou stanici, a 500 eur/čtvrtletí za každou drženou celostátní rozhlasovou stanici.
- 2 Po nabytí účinnosti zákona č. 74/2018 společnost DADA Music SRL odmítla nadále platit minimální paušální odměnu, neboť se domnívala, že tento zákon je okamžitě použitelný, a že je v důsledku toho povinna zaplatit odměnu pouze ve vztahu ke skutečně získaným příjmům. Společnost Dada Music SRL zaplatila za období od 1. července 2018 do 30. června 2019 odměnu ve výši přibližně 1 000 RON, vypočtenou jako procentní podíl. UPFR zase vystavil fakturu a následně se u soudu domáhal minimální odměny, která mu náleží podle Metodiky odměňování.
- 3 Dne 24. června 2019 podal UPFR u Tribunalul București (soud v Bukurešti) žalobu, kterou se domáhal, aby bylo společnosti DADA Music SRL uloženo zaplatit minimální odměnu náležející podle Metodiky odměňování. UPFR v podstatě považoval tuto minimální odměnu za platnou až do data přijetí nové metodiky. Společnost DADA Music SRL navrhla zamítnutí žaloby jako neopodstatněné.
- 4 Tribunalul București (soud v Bukurešti) vyhověl návrhu Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR) [sdružení místních a regionálních rádií] na vstup do řízení jako vedlejší účastník, přičemž toto sdružení uvedlo, že minimální odměna stanovená předchozím zákonem pro vysílací organizace je zatěžující, zejména v případě malých rozhlasových stanic místního charakteru. ARLR se od počátku zasazovalo o zrušení minimálních paušálních odměn s tím, že jejich zavedení je v rozporu s čl. 16 odst. 2 směrnice 2014/26, podle něhož musí být práva na odměnu přiměřená hospodářské hodnotě využití těchto práv.

- 5 Znalecký posudek v řízení vedeném u Tribunalul București (soud v Bukurešti) zjistil rozdíly v odměnách ve výši 16,13 RON (včetně DPH) a 70,68 RON úroků z prodlení pro případ neuplatnění minimální odměny a 14 707,51 RON (včetně DPH) a 8 019,56 RON úroků z prodlení pro alternativní případ uplatnění pravidel týkajících se minimální paušální odměny.
- 6 Ve svém rozsudku ze dne 28. ledna 2022 Tribunalul București (soud v Bukurešti) rozhodl, že procentní odměna je použitelná a že minimální paušální odměna již nebyla platná v období, které je předmětem řízení. V důsledku toho uvedený soud žalobě částečně vyhověl a uložil společnosti DADA Music SRL povinnost zaplatit UPFR částky 16,13 RON (včetně DPH) a 70,68 RON jako úrok z prodlení. Tribunalul București (soud v Bukurešti) v podstatě určil, že se použije čl. 164 odst. 2 zákona č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících a článek II zákona č. 74/2018.
- 7 UPFR se proti tomuto rozsudku odvolal k předkládajícímu soudu a tvrdil, že ustanovení článku II zákona č. 74/2018 jsou použitelná pouze v rámci sjednávání nové metodiky, zatímco ustanovení Metodiky odměňování zůstávají v mezidobí v platnosti.
- 8 Je nutno uvést, že dne 7. ledna 2020, v návaznosti na správní opatření nařízená Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) (Rumunský úřad pro autorská práva) vůči UPFR, uzavřela společnost DADA Music SRL s UPFR novou licenční smlouvu (která se však nevztahuje na období, které je předmětem soudního řízení), v níž již nejsou uvedeny minimální paušální odměny, ale pouze procentuální odměny.
- 9 V podstatě v důsledku nedostatečných příjmů dosažených (resp. vykázaných) rozhlasovými stanicemi UPFR často požadoval a požaduje po rozhlasových stanicích úhradu minimální odměny stanovené Metodikou odměňování. ORDA vydal rozhodnutí, kterým UPFR nařídil, aby přestal vybírat minimální paušální odměnu. UPFR napadl toto rozhodnutí u správního soudu. Dne 6. května 2022 Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud, Rumunsko) zamítl tuto správní žalobu a potvrdil stejný výklad článku II zákona č. 74/2018, jaký zastávala společnost DADA Music SRL a který přijal Tribunalul București (soud v Bukurešti) v napadeném rozsudku. Předkládající soud tvrdí, že toto rozhodnutí by mohlo být relevantní ve věci v původním řízení, neboť zakládá překážku věci pravomocně rozsouzené vůči UPFR, a ten je proto povinen v rámci svých správních vztahů s ORDA přestat vybírat minimální paušální odměny.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 10 UPFR v podstatě tvrdil, že výklad článku II zákona č. 74/2018 jako okamžitě použitelného na řízení ve věci samé by byl v rozporu s čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115 a čl. 16 odst. 2 směrnice 2014/26. UPFR má za to, že směrnice 2006/116/ES a 2014/26/EU a článek 15 Smlouvy světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech nevylučují

možnost stanovení minimálních paušálních odměn a brání zásahu vnitrostátního zákonodárce do provádění stávající metodiky stanovující takovou minimální odměnu.

- 11 Společnost DADA Music SRL uvádí, že v důsledku článku II zákona č. 74/2018 již neplatí minimální odměny náležející organizacím kolektivní správy a že tento článek je okamžitě použitelný, takže tato společnost musí platit pouze odměny vypočtené v procentech.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 12 V rámci některých předchozích sporů se ve vnitrostátní soudní praxi objevily rozdíly ve výkladu pojmu „místní provozovatel rozhlasového vysílání“ (post radio local). V těchto sporech UPFR zastával stanovisko, že každá místní rozhlasová stanice (emiřátor local) je rovnocenná samostatnému místnímu provozovateli rozhlasového vysílání, s argumentem, že takové místní rozhlasové stanice zpřístupní vysílání provozovatele rozhlasového vysílání novým posluchačům. Další argument vycházel ze skutečnosti, že v některých případech se reklama šířená na místní úrovni lišila. V praxi tato tvrzení – někdy potvrzená vnitrostátními soudy – vedla k tomu, že některé minimální odměny byly vypočteny na vysoké úrovni, což provozovatele vysílání s místní činností a často skromnými hospodářskými výsledky považovali za zatěžující. Popsané okolnosti vedly ke změně zákona č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících prostřednictvím článku II zákona č. 74/2018.
- 13 Předkládající soud předběžně uvádí, že článek II zákona č. 74/2018 je třeba vykládat v tom smyslu, že ustanovení bodu 6 Metodiky odměňování pozbylo účinnosti dnem skončení platnosti stanoveným v tomto článku, v důsledku čehož společnost DADA Music SRL nemusela za období, o němž se jedná v soudním řízení, platit minimální odměnu, ale pouze odměnu ve vztahu ke skutečně dosaženým příjmům.
- 14 Podle Curtea de Apel (odvolací soud) je zřejmé a nesporné, že čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115 a čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2014/26 nebrání stanovení minimální paušální odměny za předpokladu, že výše této odměny není pro uživatele (provozovatele vysílání) nadměrná a zatěžující. Minimální odměna stanovená Metodikou odměňování byla v zásadě v souladu s požadavky unijního práva.
- 15 Pokud jde o první předběžnou otázku položenou Soudnímu dvoru, předkládající soud připomíná, že ustanovení unijního práva, jejichž výklad je požadován, stanoví, že odměna náležející výrobcům zvukových záznamů musí být přiměřená a rozumná. Tyto směrnice však ponechávají na vnitrostátním zákonodárci, aby stanovil mechanismy, které umožní realizovat přiměřenou odměnu v předpokládaném smyslu. Z tohoto hlediska není v příslušných ustanoveních a bodech odůvodnění uvedených v preambuli nic, co by odůvodňovalo výklad,

podle něhož by bylo povinné stanovit (minimální) paušální odměnu. Odpověď na tuto otázku by proto měla být záporná.

- 16 Pokud jde o druhou položenou předběžnou otázku, Curtea de Apel (odvolací soud) se k ní staví diferencovaněji. Tento soud připomíná, že Metodika odměňování stanoví procentní odměny, ale také minimální paušální částky pro případy, kdy uživatel nedosahuje hospodářských výsledků nebo v důsledku jiných okolností vykonává vysílací činnost, aniž by z ní zároveň měl hospodářský prospěch. Domnívá se, že na systém zavedený touto Metodikou je třeba nahlížet jako na celek a že pokud se předpokládalo, že vnitrostátní zákonodárce již neumožní sjednání minimální odměny, je možné, že ustanovení týkající se procentních sazeb odměn nebo základu výpočtu byla odlišná právě proto, aby byla zajištěna přiměřená odměna pro nositele souvisejících práv.
- 17 Nyní vnitrostátní zákonodárce prostřednictvím článku II zákona č. 74/2018 s okamžitou platností zbavil účinnosti jednu ze složek systému odměňování, aniž změnil kritéria pro výpočet odměn a aniž stanovil maximální lhůtu pro sjednání nových dohod (metodik) pro vyčíslení spravedlivých odměn, čímž ve prospěch provozovatelů rozhlasového vysílání změnil systém platný před zákonem č. 74/2018, aniž by existoval ucelený systém, který by zajistil, že odměny náležející výrobcům zvukových záznamů budou i pro ně přiměřené, ale nebudou [odměny] zanedbatelné, nižší. Za současné situace lze navíc očekávat, že uživatelé nebudou příliš nadšeni jednáním o nové metodice, neboť ta, která je platná v současné době, je výhodná.
- 18 Pokud jde o případy předložené ze strany UPFR, které ukazují značné rozdíly v odměnách vyplacených v roce 2022 provozovateli vysílání (někteří vypláceli čtvrtletní odměny ve výši 500 RON nebo dokonce méně, zatímco jiní vypláceli značné odměny v řádu desítek či stovek tisíc RON), Curtea de Apel (odvolací soud) podotýká, že v současném systému je možné, že někteří provozovatelé vysílání platí zanedbatelné odměny, které pravděpodobně odpovídají hospodářské hodnotě užití (které může být neziskové nebo velmi málo ziskové), ale je sporné, zda odpovídají také hospodářské hodnotě spravovaných práv.
- 19 Na druhou stranu podle předkládajícího soudu mají metodiky účinky podobné normativnímu aktu, [který] lze uplatnit *erga omnes* pro všechny nositele práv a uživatele v daném odvětví, a zákonodárci musí být přiznáno právo zasáhnout z důvodů obecného zájmu prostřednictvím ustanovení s okamžitou použitelností i ve vztahu k platným metodikám. Nelze tedy mít za to, že ustanovení unijního práva v zásadě brání takovému zákonnému ustanovení, jako je ustanovení obsažené v článku II zákona č. 74/2018, které prohlašuje minimální (paušální) odměnu za nepoužitelnou s okamžitou účinností.
- 20 Pokud jde o třetí a čtvrtou předběžnou otázku, Curtea de Apel (odvolací soud) zdůrazňuje, že je důležité stanovit odměnu pro nositele práv, která není zanedbatelná, protože taková situace by v praxi znamenala vyvlastnění v rámci soukromého zájmu, což by představovalo porušení článku 17 Listiny základních

práv Evropské unie. Curtea de Apel (odvolací soud) má za to, že vzhledem k tomu, že vnitrostátní soudy jsou povinny vykládat vnitrostátní právní předpisy přijaté k provedení unijních směrnic tak, aby byl zajištěn jejich užitečný účinek, měly by mít tyto soudy pravomoc přezkoumat, zda jsou procentní odměny spravedlivé a přiměřené pro nositele práv na jedné straně a pro uživatele na straně druhé, nebo zda jsou naopak zjevně zanedbatelné, případně zjevně nepřiměřené.

- 21 Z tohoto hlediska předkládající soud žádá, aby bylo určeno, jaká kritéria mohou být použita pro účely takového posouzení, a to vzhledem k tomu, že tato kritéria nepředstavují otázku vnitrostátního práva, ale především otázku unijního práva, neboť směrnice musí být vykládány a uplatňovány jednotně. Stejně tak v případě, že by bylo zjištěno, že odměna, která náleží podle vnitrostátních právních předpisů, je zanedbatelná, je třeba si položit otázku, zda je vnitrostátní soud oprávněn nebo dokonce povinen použít alternativní kritéria ve vztahu ke kritériu vykázaných příjmů.
- 22 Konečně Curtea de Apel (odvolací soud) uvádí, že podle rozsudku Soudního dvora ve věci Francovich a Bonifaci v. Itálie nelze nesprávně provedenou směrnicí použít *contra legem* ve vztazích mezi jednotlivci, což však neznamená nepřipustnost žaloby (jak tvrdí ARLR), a to přinejmenším ze dvou důvodů. Zaprvé, vnitrostátnímu soudu přísluší vykládat všechny vnitrostátní předpisy, nikoli však výlučně vnitrostátní předpisy provádějící směrnici, tak, aby i ve vztazích mezi jednotlivci byl zajištěn plný soulad s požadavky unijního práva (užitečný účinek) (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ve věci Pfeiffer a další). Jak vyplývá též ze třetí a čtvrté předběžné otázky, vnitrostátní soud má k dispozici zvláštní prostředky, aby zajistil výsledek v souladu se závaznými pravidly unijního práva. Zadruhé, pokud by vnitrostátní právo nemohlo být vykládáno tak, aby bylo dosaženo uplatnění, ale nikoli porušení, závazných pravidel unijního práva, mohl by poškozený jednatel podat žalobu na náhradu škody proti státu (v tomto smyslu viz rozsudek Francovich a Bonifaci v. Itálie). Tyto zásady byly v nedávné době znovu potvrzeny v rozsudku Thelen Technopark Berlin.